

[Statsministeren]

har udvist i omgangen med administrationsomkostningerne og dertil knyttede initiativer, er heldig. Jeg finder heller ikke, at sagen kan forsvares på baggrund af de informationer, vi har allerede nu, og derfor er det regeringens holdning – både i forholdet til EF-kollegerne og med hensyn til det omtalte møde, som udviklingsministeren skal deltage i – at denne skærpede signalgivning vil blive klart markeret.

Pia Kjærsgaard (FP):

Oplysningerne om, at banken har brugt dobbelt så mange penge på møbler, fint marmor og fester i hovedkvarteret i London, som den har udlånt til landene i Østeuropa, er horrible, og jeg er glad for, at det fremgår af svaret, at statsministeren mener det samme. Jeg synes, det minder om de pamporforhold, som man kendte i de tidligere kommunistiske lande, hvor eliten muntrede sig, mens de, som penge skulle gå til, ikke fik dem.

Jeg vil godt høre, om regeringen vil tage initiativ til, at Danmark tilbageholder sit økonomiske bidrag og trækker sin repræsentant i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling af Østeuropas ledelse hjem, indtil forholdene i banken er blevet grundigt undersøgt og rettet i overensstemmelse med undersøgelsens resultat.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er glad for, at ministeren siger, at der er tale om helt uforsvarlige forhold på baggrund af det, der er kommet frem. Men jeg synes, det ville være interessant at høre, om den danske regering, som jo tidligere har påtalt problemer i denne forbindelse – bl.a. en for dyr beliggenhed af bankbygningen i London osv. – og som derfor i længere tid må have været opmærksom på disse forhold, overvejer en art sanktioner mod banken eller dens ansvarlige ansatte.

At man anvender to tredjedele af de midler, banken råder over, til interne formål i form af udskiftninger af marmorgulve, julefrokoster, rejser med private jettfly og ansættelse af kokke, og at det oven i købet sker blandt folk, der har en årlig lønramme på 1 mio. næsten skattefrie kroner, eller for almindeligt kontorpersonales vedkommende lønninger på 450.000 kr. med 10 pct. i skat – det må vække forargelse hos almindelige mennesker, som gennem deres skattebilletter bidrager til det.

Jeg forstår på bankens leder, Jacques Attali, som er citeret den 16. april i B.T., at når man ikke har fundet det muligt at udlåne flere penge til Østeuropa, skyldes det, at banken anlægger en yderst forsigtig og omhyggelig udlånspolitik. Jeg vil gerne spørge ministeren, om en sådan frækhed kan få lov at stå upåttalt og heller ikke bevirker, at der bliver gennemført sanktioner mod de ansvarlige.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Pia Kjærsgaard: Jeg tror, det kunne være nyttigt at understrege – mere for god ordens skyld, så vi ikke kommer på forkerte tanker – at Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling af Østeuropa ikke er en EF-bank. Banken er en ny international institution, der blev etableret i april 1991 med indskud fra 39 lande samt Den Europæiske Investeringsbank og EF som sådan.

Hvis vi ser på de udlån, der er blevet foretaget indtil nu, og de garantier, der er givet, er det rigtigt, at de er meget begrænsede. Men ser vi dem i forhold til den samlede kapacitet, der er lagt ind, udgør den samlede kapital 10 mia. ecu, hvoraf ca. 3 mia. ecu skal indbetales konstant over 5-års-perioden, mens de 7 mia. ecu er garantier.

Det er derfor ikke regeringens tanke at trække vores penge, vort indskud, vores garantier ud. Det ville jo svare til, fru Pia Kjærsgaard, at når man hørte det første signal om en fejlposition, reagerede man øjeblikkeligt, før man har undersøgt sagen godt og grundigt. Det ville jo også gå hårdt ud over de lande i Østeuropa, der har så hårdt brug for at få garantierne, og her kan jeg oplyse til fru Pia Kjærsgaard, at vi om ganske kort tid heldigvis får bekræftet, at den nye bank har givet en række nye garantier, der imødekommer en række nye projekter. Derfor er forholdet mellem administrationsomkostningerne, som jeg under alle omstændigheder mener er for høje, og de faktiske nye initiativer trods alt ændret lidt.

Til hr. Pelle Voigts spørgsmål om sanktioner: Jeg mener, den rigtige rækkefølge må være, at vi nu sammen med de øvrige bestyrelsesmedlemmer for hvert enkelt land, især EF-landene, drøfter i fællesskab, hvordan vi får ambitionsniveauet for direktionen ned med hensyn til omkostningssiden. Vi må tage hånd om sagen på en sådan måde, at det kan forsvares,